

[Landbrugsministeren.]
med Vælgerne ved Ringkøbing Fjord. Han udtalte jo ikke nogen Frygt for en udvidet Fredning i Øresund; jeg tror endog, han var meget tilfreds dermed. Derfor er det uhyre vanskeligt at opnaa Enighed. Om det kan lykkes i Udvalget, vil vise sig, men jeg tror, at der lettere vil kunne opnaas Enighed der end her i Salen.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, og jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich, talte for skærpede Bestemmelser mod Krybskytter og ønskede, at Krybskytteri skulde betegnes som Tyveri. Det er muligt, at man i Straffeloven skal betegne det som Tyveri, men jeg mener ikke, at vi skal gøre det her. For mit personlige Vedkommende ser jeg saaledes paa det, at jeg regner Krybskytteri, Smugleri og Skattesnyderi for noget af samme Skuffe, saa hvis vi skulde betegne det ene som Tyveri, maatte vi føre Linien helt ud og betegne de andre Forbrydelser som værende af samme Art.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich talte om Bestemmelserne angaaende Erstatning, naar der var skudt Odder og Ræv, og mente, at Erstatningerne var for lave. Det er muligt, at de skal forhøjes, og jeg er villig til Forhandling herom. Naar Erstatningen er fastsat som her, er det, fordi det stemmer med den nuværende Lov. Jeg har i øvrigt paa mange Punkter søgt at holde mig saa nær som muligt til den nugældende Lovgivning; mener man imidlertid, at den nugældende Lov trænger til Ændring paa dette Punkt, er jeg villig til Forhandling derom.

Med disse Ord vil jeg anbefale, at Sagen hurtigst muligt kommer i Udvalg, for at man kan se, om der er Mulighed for at opnaa den Enighed, som det er umuligt at opnaa i Aften.

J. P. Jensen: Det skal kun blive nogle ganske korte Bemærkninger, da de stillede Spørgsmaal er besvaret af Ministeren.

Man har fra forskellige Sider talt om, at det, man ønskede at bevare, var den danske Fauna. Lovforslaget er heller ikke fremsat for at ødelægge den danske Fauna, og det er heller ikke netop de Folk, som repræsenterer Jægerstanden, der kan tage Patent paa at værne den danske Fauna. Jeg kan som faa nyde Dyrenes Færden baade ved Morgen, ved Aften og om Dagen uden Gevær ved Siden. Men det er ikke sikkert, at det er Udtryk for det samme, naar man stadig taler om Jægerens Ret og

ønsker, den skal opfyldes, og at der kan blive noget mere Vildt. Jægerne vilde være i Stand til at frede vor Vildtbestand, hvis de ikke næsten alle sammen uden Undtagelse var saa rovbegærlige, at de skyder alt, hvad der kommer i Nærheden af dem. Hvis de forstod at jage med mere Forstand og Hensyntagen, havde vi Vildt nok. Jeg tror ikke, at en Udvidelse af Fredningstiden vilde hjælpe noget, selv om vi forkortede Jagttiden til en Maaned, for en Jæger vilde i Løbet af en otte-fjorten Dage kunne skyde lige saa meget, som hvis Jagttiden var længere. Det, Lovforslaget særlig tager Sigte paa, er at sikre, at de Folk, der, som jeg talte om før, driver deres Bedrift, kan blive beskyttet mod, at Vildtet ødelægger noget for dem. Paa den anden Side er det jo ikke saaledes over hele Landet, at der kun kan eksistere noget smukt og pænt, hvor man har Vildt.

Om Giften udtalte jeg, at det var utiltalende, at man satte Gift for Dyrene, for det var en smertefuld Maade at dø paa. Det var ogsaa Synd for Hønsene, at Ræven tog dem, blev der sagt. Ja, Herregud, den Indretning er nu indført her i Verden, at man har sat Rovdyrene til at leve af de andre Dyr. Det har vi faktisk ingen Indflydelse paa. Det, at den ene Skabning ødelægger den anden, er ikke tiltalende, men jeg vil ikke gaa i Rette dermed, men det skulde vel ikke gøre det berettiget, at man sætter Gift ud for Dyrene, som man kan udrydde paa den anden Maade, saa de ikke lider derved, saaledes som de gør, naar man sætter Gift for dem; hvad enten det ødelægger Nervesystemet eller Tarmkanalen, fremkalder det overordentlig store Lidelser. Det var kun det, jeg mente, og slet ikke, som det ærede Medlem Hr. Ulrich vilde give det Indtryk af, at jeg havde ønsket, at Giftgas skulde anvendes. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Ulrich tænker sig, man skal kunne anvende Giftgasser i Jorden. Det, jeg talte om, var Giftpræparater. Man har f. Eks. døde Regnorme, der er præpareret med Gift, og naar de bliver lagt ned i Jorden, i Muldvarpens Gange — det er jo Muldvarpens naturlige Føde —, saa øder Muldvarpen dem og omkommer paa den Maade.

Saa sagde det ærede Medlem, at Forbudet mod at skyde indenfor 50 Meters Afstand fra Stranden skulde kun tjene til, at man ikke skulde kunne skyde ind paa Naboen's Mark. Ja, men saa skulde man have den samme 50 Meters Grænse ved alle Jagtgrænser, da man altid er i Stand til at skyde ind over en Markgrænse. Men det er ulovlig